

Република Србија
Виши суд у Београду
Кж1.бр.33/17
22.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Снежане Петричић, председника већа, Душанке Ђорђевић и Слађане Марковић, чланова већа, са вишим судијским сарадником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном поступку прогив **окривљеног ШУТАНОВАЦ ДРАГАНА**, због кривичног дела непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о агенцији за борбу против корупције, одлучујући о жалби јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду изјављеној дана 14.11.2016.године, против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.3652/13 од 28.10.2016.године, у седници већа одржаној дана 22.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, а пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.3652/13 од 28.10.2016. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.3652/13 од 28.10.2016. године, окривљени Шутановац Драган је, на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о агенцији за борбу против корупције, те је на основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, те је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања са предлогом да Виши суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у

Београду изјавили су браниоци окривљеног, адвокат Пејић Горан и адвокат Шебек Иван са предлогом да Виши суд у Београду одбије жалбу јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и потврди побијану пресуду.

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду је у свом предлогу Ктж.бр.25/17 од 20.01.2017. године предложио да се жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду усвоји и да се пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.3652/13 од 28.10.2016. године укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Виши суд у Београду је дана 22.06.2017. године одржао седницу већа о којој је на основу одредбе члана 447 став 1 ЗКП обавестио јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, а о којој у смислу одредбе члана 511 став 1 ЗКП није обавестио окривљеног и његове браниоце, јер се у конкретном случају ради о скраћеном кривичном поступку, другостепени суд одлучује о жалби против пресуде којом окривљеном није изречена казна затвора већ је исти ослобођен од оптужбе и веће другостепеног суда није нашло да би присуство странака било корисно за разјашњење ствари, па је на седници већа Виши суд у Београду размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом и жалбом, испитујући пресуду у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је имајући у виду и наводе одговора на жалбу бранилаца окривљеног као и предлога јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду из дописа Ктж.бр.25/17 од 20.01.2017. године, утврдио:

- жалба је неоснована.

По оцени Вишег суда у Београду, неосновано се жалбом јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка, уз наводе да првостепени суд у побијаној пресуди није навео разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исказа датих у поступку будући да је по мишљењу другостепеног суда изрека побијане пресуде разумљива, у истој су о свим одлучним чињеницама дати довољни и правилни разлози који не садрже противречности ни међусобне нити у односу на садржину изведених доказа, одбрана окривљеног као и искази свих испитаних сведока, детаљно су цењени како појединачно тако и у односу са другим изведеним доказима, а првостепени суд је у образложењу побијане пресуде дао јасне и убедљиве разлоге зашто прихвата односно не прихвата одређене доказе.

Такође, по мишљењу овог суда неосновано се жалбом јавног тужиоца побија првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања, наводећи да је првостепени суд погрешно утврдио да у конкретном случају није доказано да је окривљени поступао у намери да прикрије податке о имовини, те да није доказано да је извршио кривично дело које му је стављено на терет, при чему је јавни тужилац у изјављеној жалби оспорио оцену суда о изведеним доказима, те оцену одбране окривљеног, а стим у вези оспорио је и оцену исказа сведока и чињенични и правне закључке првостепеног суда и у жалби изнео сопствену оцену изведених доказа која је

другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу своје пресуде.

Међутим, по оцени Вишег суда у Београду, неосновано се жалбом јавног тужиоца побија првостепена пресуда и због погрешно утврђеног чињеничног стања јер је првостепени суд на основу свих изведених и правилно цењених доказа означених у образложењу пресуде и то како појединачно тако у међусобној повезаности у склопу изнете одбране окривљеног правилно и потпуно утврдио све чињенице одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично правној ствари и за свој чињенично правни закључак дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и Виши суд у Београду, а који се наводима жалбе јавног тужиоца не доводе у сумњу.

С тим у вези, правилно је првостепени суд анализирајући доказе изведене на главном претресу закључио да су исти валидни, поуздани и подобни да се из њих утврде чињенице релевантне за одлучивање, те је Уговор о купопродаји непокретности од 14.06.2011. године, као и захтев за укњижбу од 24.06.2011. године прихватио у потпуности, имајући у виду да садржина истих није доведена у питање током поступка, нити да је иста оспорена, при чему је садржина Уговора о купопродаји непокретности од 14.06.2011. године потврђена потписом уговорних страна, односно потписима овлашћених пуномоћника у име уговорних страна, а захтев за укњижбу од 24.06.2011. године је потписан и оверен печатом адвоката Ђукић Бранке. Такође, правилно је првостепени суд прихватио у потпуности и споразум о физичкој деоби стамбено-пословне зграде од 21.10.2011. године, специјално пуномоћје од 26.05.2011. године које је оверено од стране Првог основног суда у Београду Ов.бр.2205/11, решење Републичког геодетског завода од 04.07.2011. године, лист непокретности број 3507 катастарска општина Врачар, као и извештај о имовини и приходима за Шутановац Драгана од 31.01.2012. године, од 09.08.2012. године и од 29.01.2013. године, те је исте у потпуности прихватио, закључивши да се ради о писменима сачињеним од стране надлежних државних органа у прописаној форми и по унапред предвиђеној процедури. Надаље, правилно је првостепени суд прихватио у потпуности исказ сведока Шутановац Марије, закључивши да је исти јасан, животан, логичан, имајући у виду да се сведок на јасан и детаљан начин изјашњавала о чињеницама и околностима које су јој биле познате, да приликом сведочења није додавала чињенице и околности које сама није непосредно опазила, те да је наведен исказ сагласан осталим изведеним доказима које је суд прихватио и то исказу сведока Петрић Драгана, те је потврђен писменим доказима које је суд прихватио из већ датих и образложених разлога, а са којим доказима исказ наведеног сведока чини логичну целину, те му је по мишљењу овог суда првостепени суд правилно и у потпуности поклатио веру и исти прихватио. Такође, правилно је првостепени суд у потпуности прихватио исказ сведока Петрић Драгана, оценивши га као искрен, логичан и доследан, потврђен писаним доказима у списима предмета, а које је првостепени суд прихватио, те које је детаљно навео у образложењу побијане пресуде, закључивши да је исказ наведеног сведока сагласан у потпуности прихваћеном исказу сведока Шутановац Марије.

У вези са наведеним, правилно је првостепени суд прихватио исказ сведока Мишчевић Тање, као јасан, логичан, непротивречан, те у битном сагласан исказу сведока Марковић Зоране, те исказе сведока Милић Дејана и Марковић Марије, из којих је утврдио на који начин је дошло до подношења кривичне пријаве од стране Агенције за борбу против корупције, односно на који начин је поменути предмет

обрађиван у Агенцији за борбу против корупције, те исказе сведока Зоране Кепник – Хинић и Трнинић Драгомира из чијих исказа је првостепени суд утврдио процедуру око пријављивања имовине Агенцији за борбу против корупције од стране функционера, као и исказ сведока Стојиљковић Зорана, те је у вези са тим правилно првостепени суд закључио да су искази наведених сведока објективни, јасни и логични и међусобно сагласни у погледу битних чињеница везано за околности на које су се поједини сведоци изјашњавали, те је правилно првостепени суд закључио да су се сведоци на детаљан начин изјашњавали о чињеницама и околностима које су им непосредно биле познате, као и да приликом сведочења нису додавали чињенице и околности о којима нису имали непосредна сазнања.

По мишљењу овог суда, првостепени суд је правилно ценио одбрану окривљеног Шутановац Драгана, па је исту прихватио налазећи да је јасна, логична и уверљива те доследна током читавог поступка. Наиме, током читавог поступка окривљени се бранио на јединствен и доследан начин не мењајући своју одбрану, а његова одбрана је потврђена доказима изведеним током поступка, писаним доказима које је суд оценио као валидне и прихватио их и то Уговором о купопродаји непокретности од 14.06.2011. године, споразумом о физичкој деоби станбено-пословне зграде од 21.10.2011. године, решењем Републичког геодетског завода од 04.07.2011. године, захтевом за укњижбу од 24.06.2011. године, листу непокретности број 3507 КО Врачар и извештајима о имовини и приходима за Шутановац Драгана од 31.01.2012. године, од 09.08.2012. године и од 29.01.2013. године, те специјалним пуномоћјем од 26.05.2011. године, које је оверено од стране Првог основног суда у Београду Ов.бр.2205/11, те је правилно првостепени суд закључио да је одбрана окривљеног у битном сагласна исказима свих сведока који су испитани током поступка, а који искази су од стране првостепеног суда прихваћени и из разлога који су дати и детаљно образложени у образложењу побијане пресуде.

По мишљењу другостепеног суда, правилно је првостепени суд закључио да у конкретном случају тужилаштво није доказало да је окривљени Шутановац Драган извршио кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, односно да у конкретном случају није доказано да је окривљени Шутановац Драган поступао у намери да прикрије податке о имовини. Наиме, приликом доношења своје одлуке првостепени суд је правилно имао у виду да је одредбом члана 33 Закона о основама својинско правних односа прописано да се на основу правног посла право својине на непокретности стиче то уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин одређен законом, те да у конкретном случају из специјалног пуномоћја од 06.05.2011. године овереном од стране Првог основног суда у Београду Ов.бр.2205/2011 произилази да је пуномоћник окривљеног Шутановац Драгана и његове супруге Шутановац Марије, Петрић Драган био овлашћен да предузима све правне радње које се односе на непокретност у Београду, ул.Скерлићева бр.20 која се налази на катастарској парцели 1846/2 КО Врачар, а између осталог и да одреди идеални део за куповину и износ купопродајне цене, те да закључи и судски овери уговоре и анксе уговора о купопродаји у својству купца те да исте може заступати у свим правним пословима пред катастром непокретности. Надаље правилно је првостепени суд имао у виду да из уговора о купопродаји непокретности од 14.06.2011. године произилази да је исти у име Драгана Шутановца и Марије Шутановац потписан од стране пуномоћника Петрић

Драгана, те како је захтев за укњижбу од 24.06.2011. године поднет од стране адвоката Ђукић Бранке, а по усменом налогу Петрић Драгана, која чињеница је утврђена исказом сведока Петрић Драгана, те како из доставне наредбе решења Републичког геодетског завода, служба за катастар непокретности Београд 1, пословни број 952-02-10301/11 којим се дозвољава између осталог Шутановац Драгану и Шутановац Марији упис права сусвојине са уделом 1/10 на предметној непокретности, произилази да је иста Шутановац Драгану и Шутановац Марији достављена преко пуномоћника Петрић Драгана на адресу Београд, ул. Дравска бр.15, те како је из исказа сведока Петрић Драгана утврђено да исти није обавестио Шутановац Марију и Драгана као ни остале инвеститоре да су постали сувласници урушеног објекта који се налази на предметној адреси, односно да исте није обавестио о чињеници закључења уговора као и чињеници уписа у катастар, по мишљењу овог суда правилно је првостепени суд закључио да у конкретном случају нема доказа да је окривљени приликом подношења извештаја о имовини и приходима Агенцији за борбу против корупције дана 31.10.2012. године поступао у намери да прикрије податке о наведеној имовини. Такође, правилно је првостепени суд приликом доношења своје одлуке имао у виду да се окривљени обратио сведоку Мичевић Тањи са молбом да се иста у Агенцији за борбу против корупције распита да ли треба пријавити стан у изградњи, а која чињеница је утврђена из исказа наведеног сведока Мишчевић Тање, те потврђена исказом сведока Марковић Зоране, као и исказом сведока Стојиљковић Зорана, који је у свом исказу навео да му је познато да се Шутановац Драган распитивао да ли треба пријавити стан у изградњи. Такође, по мишљењу овог суда, правилан је закључак првостепеног суда да управо чињеница да се окривљени распитивао да ли треба пријавити стан у изградњи за који из Споразума о физичкој деоби стамбено пословне зграде од 21.10.2011. године произилази да ће износити 190 м², говори у прилог чињеница да нема доказа да је окривљени у конкретном случају поступао у намери непријављивања имовине од по 1/10 идеалног дела непокретности од 63 м² за њега и супругу, те је правилно првостепени суд приликом доношења своје одлуке пошао од бића кривичног дела непријављивања имовине или давања лажних података о имовини из члана 72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, те је правилно закључио да је за постојање наведеног кривичног дела неопходно да је у сваком конкретном случају доказано постојање намере да се прикрију подаци о имовини имајући у виду да се ради о конститутивном елементу наведеног кривичног дела. Имајући у виду да све наведено указује на закључак да ни из једног изведеног доказа није доказано да је окривљени критичном приликом поступао са намером да се прикрију подаци о имовини, па како из наведених доказа не произилази да је окривљени извршио било које друго кривично дело које се гони по службеној дужности то је по мишљењу овог суда, правилно првостепени суд окривљеног Шутановац Драгана, на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе.

Ово поготово ако се има у виду да је одредбом члана 15 став 2 ЗКП прописано да је терет доказивања оптужбе на тужиоцу, имајући при том у виду и одредбу члана 16 став 5 ЗКП којом је прописано да ће сумњу у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела или примена неке друге одредбе кривичног закона, суд у пресуди или решењу које одговара пресуди решити у корист окривљеног, из разлога што током поступка нису изведени докази који би на несумњив начин потврдили наводе оптужбе, чак и у случају када изведени докази указују на чињеницу да постоји извесни степен сумње да је окривљени извршио предметно кривично дело,

али се те тврдње не могу апсолутно и са несумњивом сигурношћу потврдити.

Имајући у виду наведено, Виши суд у Београду је на основу одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

ЗАПИСНИЧАР
Андреа Јаковљевић с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Снежана Петричић с.р.

За тачност отпрајка оверено:

